

Conclusies

- besluit 2012/635/GBVB van de Raad van 15 oktober 2012 houdende wijziging van besluit 2010/413/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen Iran⁽¹⁾, en uitvoeringsverordening (EU) nr. 945/2012 van de Raad van 15 oktober 2012 houdende uitvoering van verordening (EU) nr. 267/2012 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Iran⁽²⁾ nietig verklaren, voor zover de bestreden handelingen verzoekster plaatsen op de lijst van personen en entiteiten op wie de beperkende maatregelen van toepassing zijn;
- de Raad verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster voert vijf middelen aan die verband houden met schending van een wezenlijk vormvereiste, alsmede schending van de Verdragen en van de voor de toepassing ervan geldende rechtsregels: schending van het recht om te worden gehoord, ontoereikende motivering, schending van het recht van verweer, kennelijke beoordelingsfout en schending van het fundamenteel recht op eigendom.

Verzoekster voert aan dat de Raad haar niet heeft gehoord en er geen contra-indicaties waren die dat rechtvaardigden, in het bijzonder in verband met het leggen van een last op lopende contractuele verplichtingen. Voorts betoogt verzoekster dat de Raad geen toereikende motivering heeft gegeven, hetgeen de Raad aan verzoekster heeft bevestigd, terwijl op verzoeken om toegang tot documenten niet is geantwoord. Volgens verzoekster heeft de Raad aldus haar recht van verdediging geschonden: zij heeft niet de kans gekregen om haar standpunt over de conclusies van de Raad naar behoren kenbaar te maken, aangezien deze conclusies niet aan verzoekster zijn meegedeeld. Anders dan de Raad stelt, voert verzoekster aan dat zij geen dochteronderneming van NICO Ltd is, aangezien deze onderneming niet langer bestaat in Jersey en de Raad hoe dan ook niet heeft aangetoond dat, zelfs als dit het geval was, dit een economisch voordeel voor de Iraanse Staat zou opleveren dat in strijd zou zijn met de doelstellingen van het bestreden besluit en de bestreden verordening. Ten slotte betoogt verzoekster dat de Raad, door het leggen van een last op de door verzoekster beheerde eigendomsrechten en lopende contractuele verplichtingen, het fundamentele eigendomsrecht heeft geschonden door maatregelen vast te stellen waarvan niet vaststaat dat zij evenredig zijn.

⁽¹⁾ PB L 282, blz. 58.

⁽²⁾ PB L 282, blz. 16.

Beroep ingesteld op 4 januari 2013 — ClientEarth e.a./Commissie

(Zaak T-8/13)

(2013/C 71/39)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: ClientEarth (Londen, Verenigd Koninkrijk), Générations futures (Ons-en-Bray, Frankrijk) en Pesticide Action

Network Europe (PAN Europe) (Brussel, België) (vertegenwoordiger: A. van den Biesen, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partijen verzoeken het Gerecht:

- het bestreden besluit van de Europese Commissie van 26 oktober 2012 [Ares(2012)1271350] nietig te verklaren;
- de Commissie te veroordelen aan de verzoekende partijen ter vergoeding van de hun berokkende materiële en immateriële schade een door het Gerecht te bepalen bedrag te betalen;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster hebben gebruik willen maken van de hun bij de Aarhus-verordening (verordening (EG) nr. 1367/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 6 september 2006)⁽¹⁾ toegekende rechten. Zij hebben overeenkomstig die verordening een verzoek ingediend om interne herziening van uitvoeringsverordening (EU) nr. 582/2012 van de Commissie van 2 juli 2012⁽²⁾ tot goedkeuring van de werkzame stof bifenthrin overeenkomstig verordening (EG) nr. 1107/2009.⁽³⁾ Verzoekster hebben in hun verzoek verwezen naar de rechtspraak van het Gerecht, waarin een belangrijke vraag betreffende de verordening is beantwoord (arresten Gerecht van 14 juni 2012, Stichting Natuur en Milieu en Pesticide Action Network Europe/Commissie, T-338/08, nog niet gepubliceerd in de Jurisprudentie, en Vereniging Milieudefensie en Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht/Commissie, T-396/09, nog niet gepubliceerd in de Jurisprudentie). Met het thans bestreden besluit van 26 oktober 2012 heeft de Commissie echter besloten het verzoek om interne herziening niet-ontvankelijk te verklaren ondanks het feit dat de eerdere besluiten van de Commissie die tot de twee arresten van 14 juni 2012 hebben geleid en die geheel vergelijkbaar waren met de thans aan de orde zijnde, door het Gerecht nietig zijn verklaard met de overweging dat de Aarhus-verordening ten dele onrechtmatig was wegens strijd met het Verdrag van Aarhus.⁽⁴⁾ Evenals alle lidstaten van de Europese Unie is de Europese Unie partij bij dat Verdrag.

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoeksters twee middelen aan.

Met het eerste middel voeren verzoeksters aan dat de Commissie ten onrechte heeft verzuimd de arresten van het Gerecht van 14 juni 2012, Stichting Natuur en Milieu en Pesticide Action Network Europe/Commissie, T-338/08, en Vereniging Milieudefensie en Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht/Commissie, T-396/09, in acht te nemen.

Met het tweede middel geven verzoeksters te kennen dat de beperking van het Verdrag van Aarhus tot „administratieve handelingen van individuele strekking” in strijd is met de verplichting van de Europese Unie het Verdrag van Aarhus te eerbiedigen, voor zover artikel 10, lid 1, van verordening nr. 1367/2006 het in artikel 9, lid 3, van het Verdrag van Aarhus gebruikte begrip „handelingen” beperkt tot „administratieve handelingen” die in artikel 2, lid 1, sub g, van verordening nr. 1367/2006 zijn gedefinieerd als „maatregel[en] van een individuele strekking”.

- (¹) Verordening (EG) nr. 1367/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 6 september 2006 betreffende de toepassing van de bepalingen van het Verdrag van Aarhus betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden op de communautaire instellingen en organen.
- (²) Uitvoeringsverordening (EU) nr. 582/2012 van de Commissie van 2 juli 2012 tot goedkeuring van de werkzame stof bifenthrin overeenkomstig verordening (EG) nr. 1107/2009 van het Europees Parlement en de Raad betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen, en tot wijziging van de bijlage bij uitvoeringsverordening (EU) nr. 540/2011 van de Commissie. Voor de EER relevante tekst.
- (³) Verordening (EG) nr. 1107/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen en tot intrekking van de richtlijnen 79/117/EEG en 91/414/EEG van de Raad.
- (⁴) Verdrag betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden — Verklaringen (PB 2005, L 124, blz. 4).

Hogere voorziening ingesteld op 17 januari 2013 door Luigi Marcuccio tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 6 november 2012 in zaak F-41/06 RENV, Marcuccio/Commissie

(Zaak T-20/13 P)

(2013/C 71/40)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirerende partij: Luigi Marcuccio (Tricase, Italië) (vertegenwoordiger: G. Cipressa, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

De rekwirerende partij verzoekt het Gerecht:

- te verklaren dat het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van de Europese Unie van 6 november 2012 in zaak T-41/06 RENV, Marcuccio/Europese Commissie, juridisch non-existent is, dan wel, dit volledig en zonder uitzondering te vernietigen, en bovendien 2a) primair en ervan uitgaande dat de zaak in staat van wijzen is: 2.a.a) elke door rekwirant in eerste aanleg ingediende vordering toe te wijzen, waaronder die om de Commissie te veroordelen tot betaling, aan rekwirant, van alle kosten die hij voor deze hogere voorziening heeft gemaakt; dan wel 2b) subsidiair, de zaak terug te verwijzen naar de rechter in eerste aanleg voor een nieuwe beslissing over alle vorderingen die rekwirant in eerste aanleg heeft ingediend.

Middelen en voornaamste argumenten

Deze hogere voorziening is gericht tegen bovenvermeld arrest, waarbij is verworpen het beroep dat naar het Gerecht voor ambtenarenzaken was terugverwezen bij arrest van het Gerecht van 8 juni 2011, Commissie/Marcuccio (T-20/09), houdende gedeeltelijke vernietiging van het arrest in de zaak F-41/06, waarbij uitspraak was gedaan op het beroep strekkende tot, ten eerste, nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 30 mei 2005 om rekwirant wegens invaliditeit te pensioneren alsmede van een reeks daarmee verbonden handelingen en, ten tweede, veroordeling van de Commissie tot betaling van een schadevergoeding.

Ter ondersteuning van de hogere voorziening voert de rekwirerende partij zeven middelen aan.

- 1) Procedurefouten waardoor inbreuk is gemaakt op rekwirants belangen en die verband houden met ernstige, duidelijke, flagrante, kennelijke en onherstelbare beoordelingsfouten.
- 2) Volstrekt ontbreken van motivering van het bestreden arrest.
- 3) Onwettigheid van het bestreden besluit, ook wegens onbevoegdheid van de vaststeller ervan, procedurefouten bestaande in een schending van wezenlijke vormvoorschriften en misbruik van bevoegdheid in de vorm van misbruik van procedure.
- 4) Verkeerde opvatting en verdraaiing van de feiten.
- 5) Schending van de bewijsregels door een onjuiste, verkeerde en onredelijke toepassing daarvan en schending van verschillende rechtsbeginselen en rechtsregels.